

VÉRTESEI IRINYI NYUGDÍJASKÖR

Munkával töltött hosszú évek során gyakran számoljuk hány év van még a boldog nyugdíjas évekig. Aztán a szabadsággal kecsegtető nyugdíjba vonulás kapujában elbizonytalanodik az ember: hogyan tovább? Gyakran hirtelen lesz légüres a tér, s bizony még a mindennapi rutin is hiányzik. Van, aki ragyogó tervekkel telve vág neki az új életnek, s van aki tétován botladozik ebben a világban. Egy biztos a nyugdíjba vonulás nem jelentheti azt, hogy az ember haszontalannak, cél nélkülinek és legfőképpen magányosnak érezze magát.

Ezek motiválták Guba Imréné Gizikét is, aki korábbi munkaköréből adódóan különösen érzékeny volt az idősök problémáira. Célja volt, hogy az egyedül maradt, de korábban közösségi emberként élő személyeket ne fenyegetse a korai elmagányosodás. Egyrészt közösségi, másrészt kulturális élményekhez szerette volna juttatni a városban élő idősöket. A gondolatot tett követte: 2010. november 22-én gyűltek össze először nyolcan, ahol ezek a célok már körvonalazódtak. Jelenleg 12 fő a tagok száma ebből 6 fő az első perctől fogva tagja a nyugdíjas körnek. A közösség nem bejegyzett szervezetként működik, bár azzal számos forrás elérésére nyílna módjuk. Álláspontjuk szerint azonban nem szeretnék elveszni az ezzel járó adminisztrációs tengerben inkább addig nyújtózkodnak, amíg a takarójuk ér.

Gizike az Irinyi Kiállítóterem átadása kapcsán – amelyhez számos kiállítási tárgyjal járult hozzá – került önkéntes munkakapcsolatba Vályiné Pápai Violával, az Irinyi János Általános Iskola igazgatónőjével. Látva, hogy a településrész közösségi és kulturális élete az iskola köré csoportosul kereste a lehetőségét annak, hogyan tud a nyugdíjaskör csatlakozni, segítséget nyújtani ezekhez a programokhoz.

Vályiné Pápai Viola szívesen fogadta és támogatta az ötletet, hiszen a kisiskolások életét színesítették a több generációs programok, rendhagyó osztályfőnöki órák. Először az iskola adott helyet a könyvtárban a heti rendszerességű foglalkozásoknak.

Ezt követően az intézmény bevonta valamennyi tanórán kívüli kulturális és közösségi programba a nyugdíjaskör tagjait. Nem múlt el úgy családi nap, farsang, karácsonyi rendezvény, múzeumok éjszakája, hogy ne kaptak volna meghívást, ne vállaltak volna feladatot a lebonyolításban és ne tettek volna ki magukért. Mindezt odaadással, lelkesen, örök derűvel.

Azért volt ez nagyszerű kezdeményezés, mert amíg a gyerekek részesei lehettek a nagymamai gondoskodásnak, addig a sütés főzéssel járó feladatok, a közösségi élmények a kör tagjai számára örömet jelentettek.

Bizonyos, hogy mindazok, akik kóstolhatták emlékeznek a rongyos palacsintára, a babgulyásra, lángosra, és számtalan finomságra, ami a kezeik közül kerültek ki.

Így is tovább adva a helyi jellegzetes ízek receptjeit.

Munkájukért köszönetet nem vártak, de szívesen fogadták az iskolások köszöntő műsorait, megemlékezéseit, ami nem maradt el.

Ahogy teltek az évek egyre stabilabbak és erősebbek lettek, kinőtték az iskola kereteit, s bekapcsolódtak a város más rendezvényeibe. A Rozsnyai Kiállítóteremmel szorosabban működtek együtt, de megtalálták a hangot a Városi Művelődési Házzal is. Városnapok, Málé fesztivál aktív résztvevői. Valamennyi városi rendezvényen mindig képviseltették magukat vidáman, a rájuk jellemző igényességgel. Nem született olyan kérés, amelyet ne oldottak volna meg.

Hagyományörző tevékenységként régi szokásokat igyekeznek megőrizni az utókor számára, így kenyérsütésről, disznóvágásról filmet készítettek a Rozsnyai Gyűjtemény közreműködésével

Amellett, hogy a város kulturális életnek állandó színpontjai a belső körökben zajlik az élet: sokszor kirándulnak, színházba eljárnak ismerkednek az ország értékeivel. Közös

programokat szerveznek és összetartásukat jellemzi, hogy nem hagyták magukra egymást a pandémia idején sem, telefonon folyamatosan tartották a kapcsolatot.

Programjaikat nemcsak megélik, hanem Gubáné Gizike munkájának köszönhetően archiválják is, hiszen fotókkal ellátott naplót vezet a programjaikról.

„Múljon az idő, engem nem zavar,
Múljon csak, múljon, ha akar.
Az idő, mint egy drágakő,
Mint a boldogság, csak eljő.
Egyformán szép minden kor,
Mert mind az életről szól,
Mindegy, hogy idős vagy fiatal,
Csendes, vagy erős a zivatar.
Hisz a fiatalság el nem múlhat,
Ez egy örök igazság, mit mindenki tudhat.
A fiatalság minden embernek megmarad lélekben,
Csak több tapasztalata lesz az életben.
A lelki fiatalság nem a gyerekeké,
Hanem csak a jó embereké,
Hiába idős a boldog ember,
Ha rendelkezik ugyanannyi életkedvvel.
Példaképpen szolgálni az előző nemzedéknek,
Olyan embernek lenni, kire felnéznek,
Utat, célt, jövőt mutatni a gyerekeknek,
Komoly feladat ez az idős embereknek.
S hogy mekkora boldogság, idősnek lenni,
Célok az életben megvalósítani,
Nem kell más, egy kis idő csak
Megmutatni az utat a fiataloknak.”

Közösségi munkájukért, városi és civil rendezvényekben való közreműködésükért, aktív részvételükért, valamint közösségépítő munkájukért

Létavértes Városi Önkormányzat Képviselőtestülete 3/2021. (VI.24.) számú határozatával

„Létavértes Városért” Díjat adományoz

**VÉRTESI IRINYI NYUGDÍJASKÖR
részére**